

ABRIL-JUNY 2018

ENTREVISTA 4-5

Àlex Casanovas "Hem de continuar amb la idea que malgrat que un pensi diferent de l'altre, el diàleg ha de ser possible"

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 6

La millora dels salaris i la lluita contra la precarietat laboral centren la concertació social

POLÍTICA INDUSTRIAL 9

Primers passos del Pacte nacional per a la indústria

IGUALTAT 10-11

El risc de ser dona, també en l'àmbit sanitari

Sentència de La Manada: humiliant, vexatòria i revictimitzadora

17 de Maig, Dia Internacional contra l' LGTBfòbia

POLÍTICA FISCAL 12

La Plataforma per una Fiscalitat Justa denuncia la poca transparència i el caràcter regressiu de l'actual sistema de beneficis fiscals

POLÍTICA SOCIAL 16-17

Campanya de CCOO en defensa del sistema públic de pensions

Augmenten els beneficis empresarials i cauen els salaris i les cotitzacions

SECTOR 22-27

Revés sindical a les males pràctiques laborals en el sector carni

La precarietat en el sector de la recerca provoca la fuga de cervells

Firmado el convenio de limpieza de edificios y locales de Catalunya

TERRITORI 28-30

Delegats i delegades de CCOO omplen l'Auditori Atrium de Viladecans a l'assemblea "A l'ofensiva: salaris, igualtat i pensions"

editorial

L'ofensiva CCOO comença a donar fruit

Fa un any vam sortir dels congressos amb una estratègia marcada. CCOO es bolcava a l'ofensiva, preparava un període de mobilitzacions i negociacions clau: recuperació de salaris perquè l'economia creix i els salaris baixen, el combat contra la precarietat.

Després d'un any, hem d'avaluar l'estratègia.

Les mobilitzacions han canviat el to. Han agafat més energia. També s'han tornat més plurals, en una aposta per les confluències amb altres organitzacions socials. Les dones hem agafat un protagonisme nou, inevitable per causa de la discriminació salarial i el patiment per les conductes masculistes, però també esperançador. La perspectiva de les dones amplia i redefineix les plataformes reivindicatives, de manera que defineixen un nou horitzó per a les relacions laborals i socials.

La mobilització ha nodrit de força la negociació i comencem a veure acords que marquen un canvi de tendència. S'ha pogut tancar el Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva (AENC) amb les patronals estatals, que recomenen augments salarials superiors al 2% i fins al 3% en els convenis que se signin a partir d'ara. Tot i l'esforç que hem fet fins ara, la mitjana d'increment pactada en els convenis durant el 2017 havia arribat una mica per sobre de l'1,4%. Aquest acord ens porta a negociar amb més ambició els convenis que tenim oberts o que hem d'obrir pròximament. D'altra banda, hem acordat establir límits per sota. No hi pot haver convenis amb salaris inferiors a 14.000 €/any. Aquesta mesura també s'ha de traslladar conveni a conveni, i serà molt útil en els sectors més febles i precaritzats.

En el moment d'escriure aquest text, pensem que també tancarem l'Acord interprofessional de Catalunya, amb mesures contra la bretxa salarial, plans d'igualtat o l'aplicació, a les empreses multiserveis, del conveni del sector, com a mínim.

Potser els èxits que més cal remarcar són els que representen més novetat, perquè hem pogut intervenir en empreses molt significatives i molt precàries. Vull destacar el principi d'acord que transformarà més de 1.000 falsos cooperativistes en treballadors i treballadores amb drets laborals a l'empresa Jorge, en el sector de les càrnies, i la intervenció en les condicions d'Amazon. Són lluites emblemàtiques i lluites útils. Obren un camí per a moltes altres situacions de precarietat extrema. Un camí que farem organitzant-nos bé.

El que la reforma desagrupa, ho agruparem per mobilitzar-nos, per negociar i per guanyar.

Sabem que no és impossible perquè ja ho hem començat a fer. ■

Montse Ros